

פרוטוקול מס' 6/ב

מישיבת וועדת הכספים, שהתקיימה ביום ג'
כ"ד בתמוז תשי"ג (7.7.53) בשעה 8.30.

נוכחים:

י. גורי - יו"ר
י. בדר
א. ציזלינג
א.מ. גניחובסקי
י. פורדר
ח. אריאב
ק. לוז
ש. בז'רנו
ז. שפר
מ. קלמר
א. הרצפלד
א. אלישר

מזמנים:

מר אבולעפיה - משרד האוצר
מר זנגי - משרד האוצר
מר מויאל - משרד הפנים
מר ספיבק - משרד האוצר
מר בזק - מזכיר הוועדה.

סדר היום:

- (א) שאילתות.
(ב) חלוקת 7 מליון ל"י.
(ג) רשימת עודפי התקציב 1952/53.
(ד) שחרור ממילווה חובה.
(ה) מועצה מקומית אילת.
(ו) תגמולים. לנכים ולמשפחות חללים.
(ז) תקציב משרד הפנים.

=====

היו"ר י. גורלי:

אני פותח את הישיבה. לראשונה ברצוני לברך את חבר הוועדה, מר אריאב, להחלטתו ולחזרתו לעבודה. אנו שמחים לראותו שוב בעבודה.

י. בדר:

הייתי רוצה לדעת מהי המדיניות המתנהלת בקשר לדו"חים של מבקר המדינה. אני מבין שלא הבאנו את דו"ח מבקר המדינה לאישור בזמן. אני מבין שלא טיפלנו בדו"חים בנוגע לבטחון, אבל הייתי רוצה לדעת אם ישנה החלטה באיזה שהוא מקום שנשנה את חוק מבקר המדינה ובכלל לא נביא דו"חים לאישור. אולי ישנה גם החלטה שדו"חים הנוגעים לתקציב הכסחון יישארו בסוד גמור בפני הכנסת וועדת הכספים, ואיש לא יטפל בהם. אבל אם ישנה החלטה כזאת, אני רוצה לדעת זאת.

היו"ר י. גורלי:

אני מודה לחבר הכנסת בדר על השאילתה מצד תכנה, אבל לא מצד האור בה הציג אותה. אני רוצה להזכיר שלפני מספר שבועות אני הודעתי - אני מקווה שזה רשום בפרוטוקול - מהו המצב בנוגע לדו"ח מבקר המדינה מס. 3. המצב האובייקטיבי הוא כזה, שהמועדים של הטיפול בדו"ח אינם מותאמים לעונות העבודה של וועדת הכספים. אנו התחייבנו, לפי התיקון שהכנסנו בשנה שעברה, מבלי שחשבנו עד הסוף, שהמבקר מגיש את הדו"ח בסוף דצמבר, שר האוצר חייב לא יאוחר מ-15 בפברואר להגיש את הערותיו, ואם אינו עושה זאת - מגישים את הדו"ח לכנסת בלי ההערות. שר האוצר דוקא הגיש את הערותיו בזמן, ואנו היינו חייבים ב-15 באפריל להגיש את הדו"ח של הוועדה. לא יכולנו לעשות זאת היות והכנסת הפסיקה את פגרתה רק ב-4 במאי. בישיבה הראשונה או השנייה לאחר מכן, העמדת את וועדת הכספים על העובדה שאנו נמצאים במצב קשה מאד ואחרי שכיסינו את הפיגור הקודם של הדו"חים אנו נכנסים לפיגור חדש. אבל הודעתי באותה הישיבה שאני עוסק בזה ומכין את החומר בשביל וועדת הכספים. ואני יכול להעיד את מזכיר הוועדה על כך שכמעט בכל יום רביעי אחה"צ אני יושב עם מבקר המדינה ועוזדיו ומכין את החומר, על מנת שאכנס את וועדת המסנה, מיד ששנצא מענין התקציב. אגב, נאמר לי באותה הישיבה, שצורה זו של טיפול הולמת את הענין, כי אי אפשר להכניס את וועדת המסנה בכל הים הגדול של החומר, וטוב שמרכזים אותו ומביאים אותו במרוכז.

אשר לתקציב הכסחון, בענין זה לא אוכל לקבל על עצמי אחריות לפיגורים של וועדת הכספים בכנסת הראשונה; אולם אני מקבל על עצמי את האחריות על הפיגור בוועדת הכספים הנוכחית, והוא נגרם לא משום חוסר עבודתה של הוועדה, או חוסר רצונה לעבוד, אלא מפאת התנאים האובייקטיביים. על כל פנים אני בטוח שלא נצא לפגרה, עד שנסיים דבר זה.

א. ציזלינג:

קראנו אתמול בעתונים את הודעתו של סגן שר המסחר והתעשייה על שינוי חישוב ערך המטבע ביחס לכל סוגי היבוא. דבר זה משפיע באופן מכריע על דמת המחירים. תוך כדי כך באה גם הודעה של וויתור על גביית ההפרש הזה מהמלאי שנמצא בידי ~~הממשלה~~ התעשיינים ואחרים, והשארתו למעשה כרווח נוסף של 80%. אני רוצה לקבוע שמדיניות זו היא בניגוד למה שנקבע בכנסת בשעתו, בקשר עם הפרשי מטבע, בחישובם ביחס למלאי. הכנסת דנה בשעתו על ענין זה, והתקבל גם חוק של תשלומי חובה. אינני יודע אם החוק מחייב את ההפרשים החדשים, אבל מבחינה צבורית אין ספק שמבלי דיון חדש בכנסת, מעשה כזה הוא בניגוד לעמדה שנקבעה בחוק ע"י הכנסת, ואפילו אם זה בסדר מבחינת החוק, הרי הסדר הפורמלי הוא בלתי הוגן מבחינה פרלמנטרית-צבורית.

אני לכן מציע לוועדת הכספים: (א) להודיע על כך לממשלה ולדרוש דיון דחוף בענין זה. (ב) אני מבקש לדעת את הערכת הממשלה, מהו בערך הסכום של אותן הסחורות אשר שוחררו ורווחיהם ~~שנמצאו~~ נפלו על חשבון הצרכנים, יישארו בידי המחזיקים במלאי.

אני שאלתי בשעתו על הסכום שנתקבל עד עתה ממילואי החובה על הרכוש, ולא קבלתי תשובה. אבקש תשובה דחופה.

היו"ר י. גורלי:

מחר תתקיים שיחה עם האוצר, והוא יענה על כל השאלות. אני רוצה להזכיר לחבר הכנסת ציזלינג, כי ב-17 ביוני ענה שר האוצר על שאלתו, כי נתקבלו 130 אלף הצהרות רכוש, ו-60% מהם יהיו חייבים במס. בחודש הראשון התקבלו 1,400,000 ל"י במזומנים מ-20 אלף פירות בערך. מנהלי המילואי מקווים כי ביוני-יולי יתקבלו 2 מיליון ל"י נוספות. מאז עברו דק שבועיים. ועוד דבר: מתברר שחלק מכריע, אומדים אותו ב-80% או יותר של החייבים במילואי, בחר

ר.ש.

כופר במקום מילווה. סתבר איפוא שזה צריך היה להקטין במידה ניכרת את שיעור ההכנסה, כי זה רק חצי, ובאופן כזה אין להעריך את 10% ב-4,5 מיליון, אלא 3 מיליון ל"י. אם במשך החודש הראשון נתקבלו 1,400,000 ל"י והפעולה נמשכת, יש להסיק שהפעולה נמצאת בתחום המציאותי.

ק. לוז: אני חוזר לדו"ח של מבקר המדינה. התאריכים נקבעו בחוק. האם אין יוצא מזה שאנו מפירים את החוק? האם אין צורך לקבל אישור מהכנסת?

היו"ר י. גורי: ההגיון טחייב שהיות ומדי שנה נימצא באותו מצב, יש לתקן את החוק, ובהזדמנות זו יש גם לבצטרך בפני הכנסת.

ח. אריאב: האם אפשר להכין לנו סקר של החברות השונות שהממשלה משתתפת בהן, והרכב המנהלה שלהן.

היו"ר י. גורי: זה צורך לדו"ח מבקר המדינה שהגשנו לכנסת. אנו עוברים לסדר-היום.

(ב) אישור חלוקת העודפים מתקציב 1952/53
=====

היו"ר י. גורי: הכנסת אישרה את תקציב הביניים לחדשים יולי-אוגוסט. במידה שהדבר תלוי בוועדת הכספים, נוכל לגמור את עבודתנו בסוף יולי ולא יהיה צורך להשתמש בתקציב שאושר לאוגוסט, אבל בכל זאת אנו נאשר את התקציב להלכה. אישרנו את התקציב הזה לפי התכונות של 3 החדשים: אפריל, מאי ויוני. כיוון שהכנסת צריכה לאשר את החלוקה של 7 מיליון ל"י עודפים, גם זה ערוך בסתכונות של תקציב מאי, יוני, והרי ההצעה לפניכם. אבקש את מר אבולעפיה לתת לנו הסברים בענין זה.

מר אבולעפיה: החלוקה לחדשים יולי-אוגוסט, עד כמה שזה נוגע למשרדים, היא אותה החלוקה שוועדת הכספים אישרה למעשה למאי ויוני, בשנויים קלי ערך. השינוי העיקרי הוא שבסעיף 23 - תגמולים לנכים, משפחות חללים ושיקומם - נקבע בהצעה זו 351,670 ל"י בחלוקה של ה-7 מיליון, וצריך להיות סכום של 91,670 ל"י. לעומת זאת, בסעיף 24 - תשלום חובות וריבית - ההפרש הוא של 260 אלף ל"י, והסכום צריך להיות 464 אלף במקום 204 אלף ל"י. סעיף 36 - השתתפות בתקציב הפיתוח - צריך להיות 750 אלף ל"י במקום 500 אלף ל"י. בחודש אפריל לא הקצבנו שום דבר יסודי, ובמאי-יוני לקחנו תוספת עבור 3 החדשים.

חסר כאן סעיף אחד - פיצויים לעובדים, שהיה בחלוקה הקודמת, היות וכבר ניצלנו באופן תקציבי את כל הסכום של מליון לירות שישנו בתקציב השנה הזאת. מכיוון שכך, לא ספיע כאן כל סכום בסעיף זה.

חסר כאן גם הסעיף של בנק הדואר. היות ובנק הדואר עדיין לא החל לפעול, לא מצאנו כל צורך לתת סכום כל-שהוא לסעיף זה מהתוספת הזאת. אלה הם כל השינויים.

י. בדר: אשר לפיצויים, אבקש הסבר נוסף. לא היתה שום הקצבה של מליון ל"י למטרה זו. ישנה הצעה כזאת בכנסת, אבל היא עדיין לא נתקבלה ויתכן גם שלא תתקבל. יכולים אנו להחליט על חצי מליון או אצל 3 מליון, כי מבחינה פורטלית הנימוק הזה אינו קיים. אולם לא הייתי עומד על כך מבחינה פורטלית בלבד, הדבר הרבה יותר חשוב מבחינה מדיטורית. פיצויים לעובדים זה ענין של חובה משפטית, והוא תלוי בנוהג הקיים בארץ ובכל מיני הסכמים קולקטיביים, אבל לא בתקציב. האם המליון הזה הספיק בכדי לתת פיצויים לאותם העובדים שהיו

ר.ש.

צריכים לקבלם? ואם לא - האם פירוש הסבר שהעובדים המפוטרים האלה יצטרכו לחכות לתקציב הטובה הנאה? אני חושב שזהו דבר חמור מאד, ואל הוועדה לקבל הסבריקם נוספים כדי שהענין יהא ברור.

אני מציע שנויים מסויימים להצעה זו, ובתחילה שינוי קטן, שאני מניח כי לא תהיה לו התנגדות. אני מציע להקטין את ההשתתפות בתקציב הפיתוח ב-15 אלף ל"י, ואת הסכום הזה להעביר לתקציב הסעד לצורך הטוסדות הטטפלים בנוער העזוב. אני רוצה לנמק את הצעתי זו. שטענו כאן רבות מחברות הכנסת כפרי וכצנלנסון על מצבו של הנוער העזוב, שבאו לדרוש הקצבה מאד זעומה - 50 אלף ל"י. זוהי מטרה מיוחדת במינה ואני חושב שכולכם יכולים להסכים לזה.

היו"ר י. גורי: חבר הכנסת בדר עורך שתי שאלות. לשאלה הראשונה ייענה בא"כוח האוצר. אשר לשאלה האחרונה, היות והדבר סופנה לוועדת הכספים, גם אני סבור שנצטרך לחפש מוצא בכדי לתקן את המצב הקיים בטוסדות הנוער העזוב, בייחוד לאחר ששמענו את דברי המשלחת של וועדת השירותים הצבוריים. אני עוד אביא לוועדה הצעה בענין זה, אולם לא אוכל לתמוך בהצעתו של חבר הכנסת בדר, כי קשה לי להשיב עתה, מה היא הדרך הנכונה לפתור את הדבר. ייתכן שנמצא את הפתרון בתוך גדר תקציב הסעד. על כל פנים, וועדת הכספים חייבת לחפש את הפתרון בכוונים שונים. לאחר שתתיאשר לגמרי למצוא את הפתרון בגדרי תקציב הסעד, היא תצטרך לחפש את הפתרון בכוונים אחרים. אולם מבלי שביררנו את הדבר ביסודו, אינני יכול לקבל את הצעתו של חבר הכנסת בדר.

מר אבולעפיה: ביחס לפצויים, הרי גם אנו היינו חרדים באותה מידה כמו חבר הכנסת בדר לתשלום הזה לעובדין המפוטרים. משום כך לקחנו מן התוספת של ה-7 מיליון ל"י וגן מהתוספת של החדשים הקודמים את הסכום הטלא של מיליון ל"י, אשר הצענו למטרה זו. לפי החשבונות שלנו, הסכום הזה מספיק כדי לשלם את הפצויים לאותם העובדים אשר פוטרנו לפי המלצת וועדת היעול בראשותו של השר לבון.

א. ציזלינג: אני מפנה את תשומת הלב לענין של משרד הבריאות, שהיה לו בזמן האחרון גם הד בעתונות. לפי התקציב הנכלל כאן, יש פה הפחתת הכנסות מבת-חולים, בסכום כפול ממה שהיה קודם לכן. אני מבין שזה מכיון גם לקופות החולים. למעשה מתקבלת תמונה כזאת, שלמעשה תהיה הפחתת התמיכה. אני מבקש ביאור לזה, ומכאן אוציא גם את המסקנות להצעתי.

אני חושב שיש להגדיל את ההענקות להוזלת מצרכים חיוניים. לאור המעשין שנעשו בזמן האחרון, שהם מייקרים את אמצעי המחייה בכל השטחים, רואה אני זאת כפעולה חשובה. אני חושב שבמקורן ההשתתפות בתקציב הפיתוח, יש להעביר את הסכומים למשרד העבודה באופן ישיר בכדי להקל על המצוקה, ואולי חלק למשרד הסעד.

אני מבקש להבין את ענין תשלום החובות והריבית. יש פה יותר מהכפלת הסכום. ובכלל רואה אני דבר מוזר: דוקא בחשבונות שהיו צריכים להיות ברורים ביותר, אנו מקבלים מהממשלה מטפרים שאינם ברורים לגמרי.

היו"ר י. גורי: אני חושב שצריכים אנו עתה להצביע הצבעה מוקדמת, אם וועדת הכספים רואה צורך להכניס תיקונים בחלוקת הסכומים של 7 מיליון ל"י כבר בתחומי חודש יולי, או שהיא תשלב אותם במסגרת הדין הכללי על התקציב. אני מצביע עקרון זה, ולאחר מכן נוכל להצביע הצעות שונות.

א. ציזלינג: זוהי דרך מהירה, אבל אינה טובה.

וועדת הכספיה
7.7.53

היו"ר י. גורני:

אני מציע כי בענין משרד הבריאות, נביא
לידיעת האוצר, כי הוועדה עדיין לא סיימה
את דיוניה בשוח זה, והיא צריכה לשמוע ביאורים נוספים משר הבריאות.
אנו יכולים גם לבקש, כי לפי שעה לא יוגדלו התעריפים בבתי-החולים,
עד להחלטתנו הטופית. אינני אומר שזוהי דרך טובה, אבל אין ברירה אחרת.

ח. אריאב:

לדעתי אין לנו זכות לעשות זאת. אנו עדיין
לא שמענו את שר הבריאות ואיננו יודעים מה
יהיו ביאוריו. אסור לנו לקבל מלכתחילה שלא לגבות לפי שעה תעריף נוסף.

א. ציזלינג:

אני מציע מפורשות להפחית את סכום ההכנסות
הכלול בתקציב, ששיעור של ההתיקרויות.
פה ישנו סכום של 151 אלף ל"י הכנסות נוספות על השנה שעברה.

היו"ר י. גורני:

לדעתי טובה הצעתי ביחס להצבעה המוקדמת,
כי הענין בעיקרו מוסבר, ועלינו להחליט אם
אנו דנים עתה על שנויים בחלוקת הסכום של 7 מיליון ל"י, או דנים על
השנויים במסגרת הדיון על התקציב הכללי.

א. ציזלינג:

אני מבקש להצביע לגופו של ענין.

היו"ר י. גורני:

חבר הכנסת ציזלינג מציע: א) להפחית 100
אלף ל"י מההכנסה, להגדיל את תקציב הבריאות
ולהקטין את הרזרבה.

הצבעה

הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג - לא נתקבלה

היו"ר י. גורני:

הצעתו השניה של חבר הכנסת ציזלינג:
להפחית את תקציב משרד ראש הממשלה ב-40
אלף ל"י; את תקציב משרד החוץ ב-30 אלף ל"י ואת תקציב משרד המשטרה
ב-100 אלף ל"י, ולהעביר את הסכומים האלה למשרד הסעד.

הצבעה

הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג - לא נתקבלה

היו"ר י. גורני:

הצעתו השלישית של חבר הכנסת ציזלינג:
להעביר את הסכום של השתתפות בתקציב
הפיתוח למשרד הבריאות.

הצבעה

הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג - לא נתקבלה

היו"ר י. גורני:

הצעתו הרביעית של חבר הכנסת ציזלינג:
להפחית מההכנסות את התיקרות התעריף באותו
חלק הנוגע רק לתעריף ולהפחית באותו סכום את הרזרבה.

הצבעה

הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג - לא נתקבלה

היו"ר י. גורני:

אני מבקש לרשום בפרוטוקול, אינני יכול
להודיע זאת על דעת חברי הוועדה, אבל

ר.ש.

בתור חבר הוועדה שהצבעתי לא נגד בהצעות גופן של ההצעות, אלא מתוך השקפה שכל השנויים יוכנסו במסגרת הדיון הכולל לתקציב הכללי. אני מודיע שחברי הוועדה אריאב, לוז וקלמר, מצטרפים להודעתי.

י. בדר:

שמעתי הבטחה מסויימת בנוגע למשרד הסעד מהיו"ר, ואני מסתפק בה.

אני מציע להוריד לירה אחת ממהקצבה לארנונה.

הצבעה

הצעתו של חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

נתקבלה הצעת החלוקה, שהוגשה ע"י האוצר, לפי הרשימה שהוגשה לנו.

ג) ושימת עודמי התקציב 1952/53
=====

היו"ר י. גורי:

ברצוני להביא לידיעת חברי הוועדה, כי המכתב הוגש לי ביום 29 ביוני, כך שמד האוצר לא היתה מניעה, שהוועדה תשב ב-30 ביוני ותאשר את הרשימה.

י. בדר:

ראשית ברצוני לקבוע, כי האוצר לא הגיש זאת במועד, כלומר במועד מעשי.

הדבר לא היה ברור בשנה שעברה, והיו"ר אמר מצדק שצריך לשנות זאת. השנה החוק הוא כבר שונה מזה של השנה הקודמת, ואני מציע שנשמע את דעתו של היועץ המשפטי בענין זה.

היו"ר י. גורי:

אני הייתי מציע לוועדת הכספים שתשמע את מר אבו לעפיה ותחליט לגופו של הענין. אם ההחלטה חוקית או לא חוקית, הרי אם נצטרך לברר זאת עם היועץ המשפטי - נעשה זאת. בעצם הפירוש המעשי של ההצעה של חבר הכנסת בדר הוא, שכבר נקבל החלטה, שהיום והיום כבר 2 ביולי, אין לנו זכות לדון בדבר. אילו היה אליבא דכולא מוסכם שאין לנו הזכות הזאת - הרי לא היה דבר פשוט מזה. אולם מכיוון שהדעות הן שונות, וישנה סמכות גם לזעה אחרת אני מבקש מחבר הכנסת בדר לא לעמוד על הצד הפורמלי, ואנו בדון לגופו של ענין.

מר אבו לעפיה:

בכל שנה אנו מגישים סכומים המהווים עדפים בסעיפים שונים בתקציבים של משרדים שונים, אשר המשרדים חייבם לשלמם, ומשום סיבה זו או אחרת לא הספיקו לעשות זאת תוך שנת הכספים שלה הם נוגעים. המשרדים מזמינים לפעמים עבודות מסויימות והיא מוצאת לפועל עוד באותה שנה, אבל הסכומים אינם משתלמים. אם נסתכל ברשימה נראה, שבלשכה הראשית של הממשלה ישנו סעיף: כינוס עולמי של הנוער היהודי - 940 ל"י. הכסף הזה ישנו בתקציב, אולם הוא לא הוצא מכיוון שלא קבלו את החשבונות, לא בדקו אותם, והסכומים נשארו למרות שהחוק מרשה לאוצר לשלם באפריל כל אותם הסכומים שהגיעו על חשבון השנה הקודמת, לא הספקנו לשלמם, ומכיוון שעברו כבר כמה חדשים נוספים, החוק אומר כי וועדת הכספים תאשר את תשלומי העודפים האלה, בכדי לסלק את התחייבויותיהם של המשרדים.

א. ציזלינג:

מבקשים מאתנו לתת אישור להוצאת אותם הסכומים הבשומים פה בתור עודפים - בדיוק אותם הסכומים, ודבר זה תמוה מאד בעיני.

י. בדר:

אני הייתי רוצה שמר אבו לעפיה לא יסביר לנו את הפרוצדורה, אלא כל מספר ומספר.

ר.ש.

במשך חודש, ועם עוברת התקופה הזאת, הדבר צריך להיעשות באישור וועדת הכספים. אולם כל זה מותנה בכך, שבתקציב נשאר עודף, אולם עובדה היא, ששר האוצר הוציא בטשן השנה הזאת בלי תקציב סכום של 8 מיליון ל"י יותר מאשר היה מותר לו. אולי זה היה נחוץ, אולי זה היה מוצדק - אבל מכל מקום היה זה בגד החוק. אני קובע שישנו גרעון של 8 מיליון ל"י ולא עודף בסכום הזה.

מה זאת אומרת שאנו יושבים היום, ב-7 ביולי, ואי שם על שולחן הכנסת מונחת כבר כמה שבועות תקציב נוסף לפיתוח לחדשים יוני-יולי? לזה ישנם שני הסברים אפשריים: או ששר הפיתוח, שר האוצר ושר ספיר הפסיקו את כל עבודות הפיתוח בחודש יוני עד היום הזה, או שמוציאים כספים בלי תקציב.

אם אנו עומדים במצב זה שהכל מותר, ללא רשות, ללא חוק, הרי הגענו לכך שהכל מותר במדינתנו, וכל עבודתנו מותרת. או שהוועדה תשמור על זכויותיה, או שהדיון צריך לעבור מחוץ לוועדה.

היו"ר י. גורי:
אין בני יודע אם שר האוצר מוציא כספים נוספים, אולם לפי הרשימה הזאת אני מניח שהוא לא הוציא אפילו מיל אחד נוסף. בא כוח האוצר גש כן טוען שלא.

מר אבולעפיה:
הסכום לאישור הוא 170 אלף ל"י. הוא עדיין לא הוצא, ואנו מבקשים אישור לכך.

היו"ר י. גורי:
אשמתי כיו"ר הוועדה שלא עיינתי מטפיק ברשימה הזאת, כדי שאוכל לברר לעצמי, אם יש בה איזה דבר שהוא שאינו מתיישב עם החוק. אני מבקש לתת לי אפשרות לבדוק זאת. אני מפסיק את הוכוח בשאלה זו, ופסאיר זאת לישיבה אחרת.

א.צ.זלינג:
ברצוני רק להפנות את תשומת-לב היו"ר, כי ברשימה הזאת כתוב: רשימת עודפים, ולא רשימת התחייבויות.

א.אלישר:
נשמעה פה דעה קיצונית מאוד של חבר הכנסת בדר, שאם היא נכונה, יש בה האשמה כבדה מאוד נגד האוצר, ועלינו לזרה מיד. אני מניח שהכל בסדר, אולם הבירור חייב להיעשות.

ד. שחרור מוסדות חסד וצדקה ממילוה-חובה.

היו"ר י. גורי:
פכמנו את הצעות ועדת המשנה בנוגע לשחרור ממלוה חובה של מוסדות חינוך ותרבות, חסד וצדקה וכדומה. ערכתי פכתב לשר האוצר וקיבלתי תשובה, ואני מביא את התשובה לידיעת הוועדה. מכתבו של שר האוצר אומר, כי ביחס למכתבי מיום 10 ביוני בענין רשימת מוסדות חינוך ותרבות, חסד וצדקה, דת וכו', יש לראות את הסעיף א' במכתבו של מר בר-יוסף. אני רוצה לזכור לידיעת הוועדה, כי מר בר-יוסף כותב לי, כי נעשים עתה הסידורים הדרושים להחזרת מילוה-החובה למוסדות הנ"ל. לא ידוע לי אם שר האוצר קיבל את המלצתי בנוגע לשחרור בקורות ההתיישבות החדשות, שנוסדו טמאי 1945 ממילוה-חובה. אני מבקש לברר זאת.

וועדת הכספים
7.7.53

ר.ש.

האם לא יהיה נכון לתת פרוטום רשמי לסיכומים
האלה, למען ידע זאת גם הציבור?

א. ציזלינג:

בקומוניקאט שייבתן מטעם וועדת הכספים,
אשלב זאת, אולם לא בפרטום מיוחד.

היו"ר י. גורי:

(ה) מועצה מקומית אילת - דרישה להשראת מחיריים
=====

קבלתי מכתב מיו"ר המועצה המקומית אילת,
המזועד לוועדת הכספים, וחושבני שמחובתי
להביאו לידיעתכם. הוא כותב לי כי העניין הנידון הוא בעל חשיבות
מסדרגה ראשונה ולדאבוננו אינו יכול להעבירו בצינורות הרגילים.
הדרישה היא: השוואת מחירי מצרכי המזון על כל סוגיהם, דלק, כלי-
בית - למחירי צפון הארץ. עלי לציין כי הנימוקים משכנעים מאד.

היו"ר י. גורי:

(קוראת את המכתב)

לפי דעתי זהו דוקומנט מעציב במקצת, אבל
אותה שאלה של תשלום מחירים גבוהים יותר
קיימת גם לגבי ירושלים. אני חושב שיש להגיע לשיטה של השוואת מחירי
המים בכל הארץ; יש לטפל באופן יסודי ולא באופן שגרתי בעניין חשוב זה.
חושבני שיש ליצור קרן השוואה פנימית, כדי לדאוג להשוואת המחירים
במקומות האלה, בהם האנשים חיים בתנאים הרבה יותר קשים מאשר
בישובים האחרים.

י. פורדר:

אינני מסכים להצעה הרדיקאלית של חבר הכנסת
פורדר. הצעתו יכולה להיות טובה כהצעה
מיוחדת, אולם לא כאן, כשדברים על אילת. יש למצוא פתרון לעניין זה -
ומיד. אילת היא משהו מיוחד במינו ואין להשוותו לירושלים או למקום
אחר.

א. ציזלינג:

דבר אחד ברור: אנו חייבים בירור בנוגע
למשקי הפרוזדור. אנו כבר נגענו בשאלה זו
ואנו חייבים לדון על מחירי המים. אבל אני מציע לא לחבר את שני
הדברים האלה יחד.

היו"ר י. גורי:

אני חייב להתנגד לדעתו של חבר הכנסת
ציזלינג. לא חשבתי להזכיר את ירושלים,
אבל אני חושב שהיא אינה פחות חשובה מאילת, ולכן אני דורש דיון גם
עליה. הייתי מבקש שנדון בעניין הקמת רשות מים אחידה לכל הארץ.

א. אלישר:

אני מציע שנזמין לדיון זה את נציגי משרד
הפנים.

א. הרצפלד:

לדיון על תקציב הפיתוח אני מציע להזמין
את סר גאס ולשמוע את אשר בפיו בעניין זה.

י. פורדר:

בקשר למשאלתו של חבר הכנסת פורדר, עלינו
לפנות לראש הממשלה.

היו"ר י. גורי:

מה בקשר לתקציב הבטחון?
א. ציזלינג:

וועדת הכספים
7.7.53

ר.ש.

היו"ר י. גורי:

הוא הוגש, ומיד כשנסיים את הדיון
בתקציב הכללי לשנת 1953/54, נקיים

את הדיון בתקציב הבטחון.

תקציב זה אינו בא לכנסת, אבל היות
ובסעיפי התקציב יש גם משרד הבטחון, ועדיין לא היתה פתיחה, הרי
שר האוצר - כשיפתח בקבוצה 7 - יאמר משפטים אחדים גם על משרד
הבטחון, כדי שתקויים באופן פורמלי קריאה ראשונה בפני הכנסת,
אף כי היא לא תיכנס לפרטים.

א. ציזלינג:

אני מציע לשנות סדר זה. אני מציע
שתהיה קריאה ראשונה על משרד
הבטחון במליאת הכנסת, כמו על שאר המשרדים. אני מבין שישנם
דברים שהם בגדר סוד, אבל ישנם גם דברים המתפרסמים בעתונות
זה, ועל אלה או דומים לאלה, ודאי אפשר לדון.

היו"ר י. גורי:

אינני יכול להיענות לבקשתו של
חבר הכנסת ציזלינג. אם ישנה
תביעה כזאת - יש להגישה לוועדת הכנסת.

ו) תקציב ההוצאות (קבוצה 7)
=====

היו"ר י. גורי:

בסעיף תבטולים ושיקום לנכים ישנו
סכום של 4 מיליון ל"י לעומת
2,150,000 ל"י בשנה שעברה. אם ישנן הערות, בא-כוח האוצר
ייענה עליהן.

ח. אריאב:

מהו הבסיס של החישוב?

מר זגני:

הבסיס הוא על חישובים מדוייקים, לפי
מספר המקבלים את הכספים. השנה בכלל
גם סכום מסויים בשביל נכי מלחמת העולם השניה.

היו"ר י. גורי:

אנו נשוב ונדון בסעיף זה, ועתה
נעבור לדיון בתקציב משרד הפנים.

(אחרי-כן תקציב משרד הפנים)

וועדה הכספיים
7.7.55

ר.ש.

אני רוצה לדעת מדוע נגרם העודף של 380 אלף
ח"י.

א. אלישר:

מר אבולעפיה:
לדוגמה נקה בעמוד 2 בתי-חולים - בית-חולים
"השרה" ה"ירקון". ישנו שם סעיף 30
האומר כך: טלפונים - 95 ל"י; החזקת הבית - 150 ל"י; כלכלה - 1100 ל"י,
כביסה - 600 ל"י. מה קרה כאן? לסעיפים האלה הוקצבו סכומים הרבה יותר
גדולים בתקציב, אלא שבסוף השנה נשארו חייבים בשביל שירותים שניתנו תוך
אותה שנה את הסכומים הנ"ל. איננו מבקשים כאן הקצבת סכומים נוספים,
אלא מאותם העודפים שנותרו בסעיפים האלה, אנו מבקשים לאשר את השימוש
בהם לתשלום התחייבויות.

א. אלישר:
אני מבין שאת הבעיה אין מהווה אצלם העובדה
שנשארו עודפים על התחייבויות שלא הספיקו
לשלמם עד 31 במרץ. אבל אינני מבין מדוע עוברים 4 חדשים עד שמחסלים את
העודפים האלה. יש נוהג במשרדים השונים שעד סוף השנה משתדלים לחסל כל
מה שאפשר, ונהוג זה צריך למנוע.

א. ציזלינג:
אני רואה כאן במשרדים השונים, כי ההוצאה
הממשית היתה הרבה יותר מאשר הוקצב, ואעפ"י
כן נשארו עודפים. איך אפשר להבין סתירה זו?

מר אבולעפיה:
אנו מדברים כאן על אותם העודפים שבהם נותרו
עודפים, ומן העודפים האלה יש לשלם חובות
והתחייבויות, אשר המשרד עשה אותן באופן כשר, מתוך התקציב שעמד לרשותו.
הגרעון, עודף ההוצאה על התקציב, ברוב המקרים, נובע מזה שבסעיף משכורת
הסכום שהוקצב לא הספיק לרגל השנויים באינדקס יוקר המחיה, והממשלה
היתה חייבת לשלם את המשכורת, וזה גם לגרעון בסעיף משכורת בלבד. בדו"ח
הכללי הנמצא בידינו, מופיע שבדרך כלל המשרד נמצא בגרעון, הוציא יותר
מאשר הוקצב לו והסיבה לכך היא המשכורת. אבל אנו דנים עתה באותם הסעיפים
אשר נותר בהם עודף, והמשרדים התחייבו על חשבון התקציב שהיה ברשותם
לפני ה-31 במרץ, לשלמם.

לשאלת מר אלישר בקשר לעיכוב, הרי כאן
צריכה להיעשות בדיקה יסודית ומושכת בכל סעיף וסעיף, אם באמת השנם
עודפים, אם באמת ישנן התחייבויות, למי ובאילו סכומים.

אשר להערתו השניה של מר אלישר, עלי לציין
כי המשרדים אינם ממהרים ומשתדלים להוציא את כל אשר הוקצב להם, עד
הפרוטה האחרונה. הם אינם עושים זאת.

היו"ר י. בדר:
אני מפנה בקשה לחבר הכנסת בדר: אמרתי
שזכותך היא לתבוע ביאור על כל סעיף וסעיף,
אולם בידענו את החומר בו אנו עוסקים, אני מבקש שתשאל שאלות רק על
אותם הסעיפים שיש צורך לבררם.

י. בדר:
אני חושב שישנה כאן טעות יסודית. מר
אבולעפיה דורש הקצבה נוספת לכיסוי
הוצאות, אם כי הן מוצדקות ודרושות. אם נותר עודף מסויים, יש רשות
לשר האוצר להעבירו מסעיף לסעיף בלי אישור וועדת הכספים. לוועדת הכספים
אין בכך שום סמכות. השר יכול לסדר לו במסגרת כל סעיף משנה של התקציב
תשלומים מסויימים, אבל ישנם גבולות בהם הוועדה מוסמכת להעביר מסעיף
משנה לסעיף משנה וישנם גבולות שאפילו הוועדה אינה יכולה להעביר מסעיף
לסעיף, ואינה יכולה גם להוסיף אף פרוטה להוצאות, אלא אם נותר עודף
בסעיף, כלומר במשך השנה הוצאו בסעיף זה פחות סכומים מאשר הוקצבו לו.
אפשר אח"כ להשתמש בסכום זה, או שיעשה זאת שר האוצר במסגרת סעיפי משנה,

הייתי רוצה לטמוע פרטים בענין מרשם התושבים.
 הכרתי ענין זה מקרוב בימי הכנסת הראשונה, ויש לי הרושם כי המצב
 בטוח זה לא תוקן עד היום. לפני כחצי שנה הבטיח שר הפנים, שהדבר
 יתוקן תוך חצי שנה. רצוני לטמוע אם יכולים אנו להשגות בטוחים שהמחלקה
 למרשם תושבים תגיע לייעילות.

אני תמה על הסכום המיוחד המוקצב להשקעת
 יסוד לכרטיסיית הבוחרים. באם הכוונה לייסוד כרטיסייה שתהיה נפרדת
 מן המחלקה למרשם תושבים, הרי חושב אני כי אין מקום לכך, כי כרטיסיית
 בוחרים יכולה להיות יעילה רק אם היא זהה כל הזמן עם עבודת המחלקה
 למרשם תושבים. אם זהות כזאת אינה קיימת, נתונה הכרטיסייה לטעויות
 ולשטוים לרעה גם יחד. באם הכרטיסייה אינה נפרדת ממחלקת מרשם התושבים,
 איני מבין מדוע צויין סכום זה מסעיף נפרד.

אני רוצה לשאול מדוע נמחק הסעיף לרישום
 תושבים ערביים. בשטח זה דוקא יש תלונות רבות. הייתי מסיעץ לטשור
 הפנים שיטנה בענין זה ועדה צבורית שתשקף את דעת הצבור על כל ספגותיו,
 ואשר תוכל לעקוב אחרי המצב בשטח מרשם התושבים לא רק לקראת בחירות,
 על מנת למנוע תלונות עתידות. אם לא אקבל תשובה מספקת מנציגי
 משרד הפנים על משאלתי זו, אצטרך לתת ביטוי תקציבי להצעתו. אם
 הממשלה זקוקה גם כן לזוועדה כזאת, היא רשאית ללכת גם כן בדרך זו,
 אולם אני איני בא ליעץ לה. כוונתי לזוועדה צבורית שתכיר את השאלות
 עלין עמדתו והמתעוררות אצלנו אגב תקציב זה.

הקצוץ בשדות העליה והתאזרחות הוא דרסטי
 מאד, במיוחד, בהשוואה לשאר הקצוצים. אני מבין שזוהי תוצאה של
 צמצום העליה, אך איני בטוח אם זוהי הסיבה היחידה. אני מבקש הסברים
 על תקציב זה, במיוחד לאור העובדה שפרט לקצוצים במספר העובדים,
 נמחק גם סעיף "פעולות", שהיווה בשנה הקודמת 80,000 לירות.

לבסוף אני רוצה לבקש פרוט לסעיף שצריך
 להיות צמוד למימד הפנים - תקציבים מיוחדים-משרד הפנים-דשוינות
 קומסיות, על סך 4.000.000 לירות. היה דיון על היסודות ואני
 רוצה לתבוע רשימה של תקציבים אלה. אני מניח שהיא כבר מצויה בסרי
 משרד הפנים, ורצוי היה לקבלה בטרם ניגש לדון בסלימה בקריאה שניה
 שלישית על תקציב זה.

בהודעות זו רוצה אני להצטרף לכסוףוכמה
 הערות שהושמעו. ביחס לצורך בדאגה סרוכות לענין מצבן של הרשויות המקומיות.
 במיוחד אני רוצה להשיג את שאלת המועצות האזוריות. אני מבקש
 אינפורמציה על הטפתח לפיו מחלקים את העזרה והתמיכה למועצות אלו,
 פרוט הסכומים שחולקו להן. כן אני מבקש ניתוח של העומס הנופל על
 תושב, או על כל מפרנס במועצות האזוריות, לעומת הרשויות המקומיות
 הגדולות - על מנת לבחון לאור קנה מידה זה את ההצדקה של התמיכה
 הניתנת מקופת המדינה.

ביחס למינוי מועצות זמניות, הרי ברור
 שקנה המידה היחיד לקביעת מינויים אלה, יכולות היו להיות הבחירות
 האחרונות שהתקיימו, כלומר הבחירות לכנסת. בזמן האחרון היינו
 עדים למינויים שלא התאימו כלל וכלל ליחסי הכוחות שנקבעו בבחירות
 לכנסת. אני מבקש באורים על הצוהג בו נוהג משרד הפנים לגבי מינויים.

ש. דיין:
 לא ברור לי מדוע אנו שומעים כל הזמן תביעות
 של רשויות מקומיות גדולות לעזרה מן הממשלה
 לכיסוי גרעונותיהן, בשעה שישנן מועצות המקיימות אותם השדותים
 ואף יותר מהם (כגון שמירה) ומכסות את הוצאותיהן. בממשלה האזוריים
 ובקבוצים הוותיקים יש עזרה הדדית ואחריות הדדית לחולים ונכים,
 ללא כל תמיכה ועזרה ממשלתית. גם שנות הלימודים הננספות לחינוך
 היסודי הן על חשבוננו, ואיני מבין מהי סיבת הגרעונות התמידים
 ברשויות המקומיות הגדולות, שם החיים סרווחים ונוחים יותר, והכנסות
 של התושבים גדולות יותר.

אני רוצה לשאול מדוע אין ועדת יעל גם בעיקרות, דוגמת ועדת לבון. יתכן שפעולה כזאת תעזור לאיזון תקציבן.

מפעל הפיס הוא המידה לא קסנה הונאת הבריות וגזל מס. מבחינה עקרונית תביעתי היא לבטל ענין זה, והייתי רוצה לסמוע אם ההכנסות לעיריות מעסק זה הן גדולות.

אני רוצה לעטור גם על ענין עריכת ירושלים. מבלי לבדוק טיבו האמת במצב זה, הרי ברור כי זוהי בוסה לבנו. מסרד הפנים חייב להסדיר זאת בצורה זו או אחרת.

הקצבות לכינוסים בימאותיים, נסיעות לחו"ל, הבאת טוטחים מחו"ל וכדומה מצטרפות לסכומים גדולים, אלה ודאי דברים נחוצים, אך תלויים במידת היכולת. כאשר אי-אפשר לסלם מסכורת לעובדי מדינה, אי-אפשר להקציב כספים שאינם החיוניים ביותר, מבחינת קניית לשם מס. יתכן שנוכל לעשות זאת כאשר צבנו ישתפר, אך לא בשעת הדחק.

נדמה לי שגם הסכומים לסלפונים, נסיעות בתוך הארץ וכו', הם גדולים מדי, ויש להימנע מהוצאות שאינן הכרחיות.

לדעתי אפשר כיום להתפק בלי מסרד לתכנון המעטיק 78 עובדים, עד אשר נבצע את התכניות שכבר הוכנו עד כה.

ק. לונד:
ראשית כל אנח רוצה לשאול אם הוגשו כבר תקציבי העיריות למסרד הפנים, ובמידה שהוגשו - מהי מידת האיזון בהם. אני חושב שיש צורך בוועדה קבו עה לבחינת תקציבים אלה, שתתכנה במסרד הפנים.

אני רוצה לשאול אם נקבעו כבר היסודות לחלוקת שני הסכומים המוקצבים בתקציב הרשויות המקומיות? עיקר 2 של סכום אחד של 4 מליון לירות, וסכום שני של חצי-מליון לירות. האם יש כבר הוצאה מפורטת לחלוקת הסכומים הללו בין הרשויות המקומיות?

כמה זמן צריך לעבור טן היגום בו יוכרו על זירות חדשות, עד למועד בו אפשר יהיה לבצע אותן?

יש כמובן צורך בעבודת תכנון שוטפת, פרט למבנה היסודי של התכנון הארצי. רצוני לדעת אם עבודת התכנון שלנו היא עדיין בשלב התכנון היסודי, או שאנו כבר בשלב של תכנון שטף.

אני רוצה לשאול מדוע הקיסוצים החדשים במספר העובדים בשירותי העליה וההתאזרחות וכן באגף התכנון, לא מצאו ביטויים גם בתקציב.

א. הרצפלד:
נודע לי על יהודי ארגנטיני שדצה לעלות ארצה, והקונסול שלנו אינו צותן לו ויזה, אף-על-פי שקיטמו בארץ טובסח, ולא יפול לטעמסה על המוסדות, הן מבחינה כלכלית הן מבחינה בריאותית. אני רוצה לסמוע ממסרד הפנים אל מי צריך לפנות במקרה כזה.

בענין הרשויות המקומיות, קשה לאזרח להבין, מדוע לטרות הטעמסה הכבדה יש תמיד גרעונות. אני רוצה לשאול אם נעשית פעולה רצינית להסדרת הפרטה הזאת.

הינדל י. גורני:
ראשית כל אני רוצה לשאול מה גורל החוק הכללי לכל סוגי השלטון המקומי, שדובר עליו זה שנים אחדות. האם מסרד הפנים סכין הצעה על יסוד הצעתו של סר הרסגלס, או שזוהי הצעה שטרם הועלתה?

בעבר נהגו העיריות לפגור בהגשת תקציביהן
לאיסורו של משרד הפנים, האט חלה התקדמות וכל העיריות הגילו כבר
קציביהן לשנת הכספים 1953/5

רצוני לדעת אם דמתו הגבוהה של המדור של משרד הפנים
להדרכה ופיקוח כספי של אי הרשויות המקומיות, לא נפגעה על ידי
פריסתו של סנהלד, מר שפר.

האם קיים במשרד הפנים פיקוח הטבטיח
שהרשויות המקומיות מקדישות את כספי ההלאות שהן מקבלות, למטרות
עבורן ניתנו הלוואות אלו? אני חושב כי הקמת מחלקה במשרד האוצר
לפיקוח על השטח בכספים, אינה פותרת את משרד הפנים ממלשוד על כך
גם כן.

ביחס לחלוקת המענק לרשויות המקומיות,
קבעה ועדת מינה מסותמת לוועדת הכספים ולוועדת הפנים כמה עקרונות,
והטליצה שי הפנים יוצרו ייסלפו בדעת לפני קביעת ההתקציבות.
הוועדה מצפו לייסלכו בדיעה ליס קביעת עקרון לחלוקת המענק
לשנת הכספים 1953/54.

מאחר שנתגלה במעצם לחינוך, כי העיריות
השונות בכספים קיבלו ממשרד החינוך לצורך קיום הסכמייהן עם
ארגוני הנשים על החזקת בני ילדים, לשם מטרות נחרות, חושבני
שמתפיד מרור הפיקוח במשרד הפנים למסור על קיום הסכמים אלה,
על מנה שלא תיפסק לידתם החשובה של ארגוני הנשים.

אני רוצה לדעת בייזו מידה נלקחו ביסכון
המלצותיה של ועדת המסגה המסותמת לוועדת הפנים וועדת הכספים,
שהועברו לתשומת לב מר הפנים ומר האוצר ביחס להסדר היחסים
הכספיים בין הרשויות המקומיות ובין תקציבי המדינה.

אם כבר הופעל דיכוז מרמס התוכנים בכל

?

האם משרד הפנים סביח לעצמו זכות המערביר
על תקציבי המועצות הדתיות הודות להיותו סותתף בחליטת בכיסוי
התקציב, או לתקציביהן של המועצות הדתיות ספורים לגמרי
התקציב של הרשות המקומית?

גם המועצות המקומיות כללו בהצעות
במלחן גם ית הצורך בהחזקת בנים בשנת הכספים 1953/54

הייתי מבקש לטמוע הגדרה טחוייקת של
מכונות המנהל המחוזי, לאחר שבחדשים האחרונים חל חידוש בענין
הה באיזו מידה נזקקים משרדי מסגלה אחרים למינהל המחוזי,
ודיך היד למסח חוליה מקדמת לא רק בין מ'טון המחוזי ומשרד
הפנים, כי גם לצורך ענינים מסלתיים בינמשרדיים, האם ממכותו
של המינהל המחוזי דומה לזו שהיתה בידיו בימי מלסון הסנדוט?

האם יש במשרד הפנים טגכה ותכנית להעביר
לק טן התפקידים שהיו ממלאים על ידי מלסון המחוזי, לידי
רשויות מקומיות שבגרו לטלא תפקידן?

אני מצטרף לשאלתו של חבר הכנסת דיין ביחס
למפעל הפיס, עד כה היתה הכנסה של 1,200,000 לירות ממפעל זה,
והיא התחלקה בין הרשויות המקומיות. עם זאת, ברור שהמעולה היא
סוגמת במידה רבה, וצריך היה למצוא אולי דרך מעולה צנועה יותר.

בזכות המספר הגדול של מקרי טביעה, אני
מציע שיוצא חוק אשר יאייב כל מועצה מקומית

בניחונכסיה

סייג בה חוף רחצה, למסור על חיי המצילים המתרחצים. הוא הדבר בנוגע לבריכות.

מלבד זאת, אי אפשר להטיל עם התופעה שאורחים הרוצים להתרחץ בימה של בת-ים, נדרשים לחלם בשבת. עצם תביעת התשלום בעד רחצה הוא ענין של מדיניות, אשר המטלה או הסוּעָה תימבע למסור את הדין עליה בפני העובדים. על כל פנים, אין להרשות לסוּעָה מקומית להעביר אנשים עבירה של שבת בגלל בצע כסף.

א. אליזר:
לדעתי עלינו לטגל לעצמנו את הצורה בה מחלקים את הטעוק הכללי לרשויות המקומיות בעולם כולו: גודל החטיכה ניתן על פי טפתח מסויים, בהתאם לגודל תקציבה של הרשות המקומית.

אני רוצה לשאול את בני-הסדר הפנים. מדוע אין המסדר נוהג על פי אחד מקווי היסוד של המטלה הנוכחית, שהבטיחה חופש בקבלת הנגרי יציאה.

ברצוני להעיד לשאלתו של חבר הכנסת ד"ר י. ש. הוטנר בעיריית ירושלים נגדם על ידי מפלגה שלא זכתה לרוב ואינה רוצה להכיר בחובות המסדר הדמוקרטי. היאנעזרת על ידי חבריה במטלה ובסקומות אחרים (גם בוועדת הכספים), על אף שחשבנו כי עם הקואליציה החדשה יחול שינוי.

ד"ר י. גור:
אבקש את נציגי מסדר הפנים להסציא לחברי הוועדה את הדו"ח של ועדת החקירה בענין ירושלים.

שנית, אני רוצה לשאול אם מסדר הפנים נחן דעתו על חוזה ההחכרה של חוף בת-ים, ולמה היתה חוות דעת זו טכונת. אין לוטר לחברי הוועדה הם ניוטראליים לענין זה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.20